



ת"פ (תל אביב) 28945-04-23 - מדינת ישראל נ' יזיד אטרש

פלילי - חוק העונשין - עבירת איומים

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - ביטול הרשעה/אי הרשעה

פלילי - חוק העונשין - עבירות רכוש

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 28945-04-23 מדינת ישראל נ' אטרש

בפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשם:

יזיד אטרש
ע"י ב"כ עו"ד עבד ג'יג'יני

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני בעיקרו - בביצוע עבירות של **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ו**חבלה במזיד ברכב**, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

· ביום 30.01.23 בשעה 09:00 או בסמוך לכך נכחו הנאשם והמתלון בסמוך למקום עבודתם באתר בניה באור יהודה. המתלון - ששימש כמנהל פרויקטים - סבר כי הנאשם מתחמק מעבודה ופנה אליו בדרישה שישוב לעבודה. בתגובה אמר לו הנאשם: "אתה אולי פה מנהל, בחוץ אתה לא מנהל ואני אפגע אותך". בתגובה ביקש המתלון מהנאשם להגיע לאתר שם, במשרדו של המתלון, הוחתם הנאשם על טופס שימוע ויצא מהאתר.

· זמן קצר לאחר מכן החל הנאשם להשתולל באתר, הוריד חולצתו וצעק לעבר המתלון: "אני אפגע", נטל מוט ברזל, רץ לעבר רכבו של המתלון ושבר את חלונות רכבו ואת חלונו של אחד מכלי העבודה והמשיך בריצה בעודו אווז במוט הברזל עד שאחרים שהיו במקום עצרו בעדו.



· באותן הנסיבות, הגיעה משטרת ישראל למקום ובנוכחותם קרא הנאשם לעבר המתלונן שהוא עוד יחזור למקום ויפגוש בו. לאחר מכן, בתא ההמתנה בתחנת המשטרה, אמר הנאשם שהוא יודע היכן המתלונן מתגורר והוא יגיע אליו.

· כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לרכבו של המתלונן נזקים בשווי 13,395 ₪ ולכלי העבודה באתר נגרם נזק בשווי 1,170 ₪.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון דיוני שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן, שעובדותיו פורטו לעיל. במסגרת התיקונים נמחקו חלק מהאיומים הנטענים שהשמיע הנאשם באוזני המתלונן, הגם שהאיומים שהשמיע הנאשם באוזני השוטרים (בעניינו של המתלונן) נותרו בעינם. ב"כ המאשימה הודיעה כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש לעתירה ל-4 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה (בפרוטוקול, עמ' 2 שורה 8 ואילך). ב"כ הנאשם עתר לקבלת תסקיר שירות מבחן - תסקיר חובה נוכח גילו של הנאשם - אשר יבחן גם את שאלת ההרשעה בדיון.

4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאתו זו, בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום המתוקן, כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשות הצדדים והורה על עריכת תסקיר קצין מבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

5. תסקיר שירות המבחן (מיום 22.09.2024) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 2002 (כבן 22 שנים כיום), רווק המתגורר בבית הוריו במזרח ירושלים, העובד - לפי טענתו - כנהג הסעות. לעניין הנסיבות האישיות יצוין כאן כי הנאשם גדל המשפחה נורמטיבית, השלים 12 שנות לימוד ואף סיים לאחר מכן קורס לחינוך מיוחד, אלא שבשל הצורך לעזור בכלכלת הבית נאלץ לקטוע את תכניותיו להמשך לימודי מקצוע.

6. הנאשם הביע חרטה מילולית על מעשיו, כפי שהם מתוארים בעובדות כתב האישום המתוקן, והסביר כי חש פגוע והתפרץ בכעס בעקבות קבלת הודעת פיטורין שלה לא ציפה. הגם שהנאשם הביע כאמור חרטה מילולית ואף הבנה לפסול שבמעשיו, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לערוך התבוננות עצמית ולהבין את המניעים הפנימיים שהובילו אותו לביצוע העבירה. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטה להתייחס למצוקותיו כנובעות מסיבות חיצוניות בלבד ומתקשה להכיר במשמעות הפוגענית של מעשיו.

7. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של הנאשם, כאשר כגורמי סיכון צוינו האופי האלים של המעשים, התבוננות חיצונית בלבד של הנאשם תוך היעדר צער על הפגיעה שגרם והשלכת האחריות על גורמים חיצוניים. כגורמי סיכוי הדגיש שירות המבחן כי מדובר בנאשם צעיר בעל שאיפות, יכולות וכישורים לנהל אורח חיים נורמטיבי ומטיב. עוד צוין שירות המבחן את התמדתו של הנאשם בשמירה על רצף תעסוקתי ואת קרבתו להוריו ותפקודו התקין במסגרת התא המשפחתי. לסיכום היבט זה צוין שירות המבחן חשש כי אם שוב ייקלע הנאשם לעימות הוא עלול לחזור ולנקוט בתגובה פסולה.

8. הנאשם לא ביטא עניין לבחון באופן מעמיק יותר את התנהגותו וציין כי אינו רואה צורך בשינוי



התנהגותו, כך שלא נוצר פתח להתערבות טיפולית. שירות המבחן אף העריך כי כיום נעדר הנאשם יכולת להתבוננות פנימית וחסר בשלות רגשית הנדרשת כדי להפיק תועלת מהליך טיפולי. בנסיבות אלה נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול ההרשעה בדין והמליץ על השתתפות ענישה הרתעתית ומציבת גבולות שתכלול עונש של מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים למתלונן.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

9. כראיות לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את תמונות החבלה ברכב ובכלי העבודה (סומנו 1/ע) ואילו ב"כ הנאשם הגיש את הודעתו של מנהל העבודה באתר הבנייה במשטרה, מזכר של החוקר המשטירתי בו מצוין כי בתום העימות שנערך לחשוד הוא פרץ בבכי, וכן מכתב מרשות הרישוי במשרד התחבורה (סומנו 1/ס). מכתב זה מנמק את דחיית בקשתו של הנאשם לקבל רישיון נהיגה לרכב ציבורי/מקצועי במעשים פליליים של הנאשם, ובפירוט בכך שהינו ממתין לבירור עניינו התלוי ועומד לפניו אך גם בנימוקים נוספים.

10. בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום, בהן כאמור הודה הנאשם, והדגישה את חומרת המעשים בכך שלרקע ויכוח עם המעסיק עשה הנאשם דין לעצמו, איים על המתלונן ולאחר מכן גם לנזק חמור לרכבו. בנוסף איים הנאשם על המתלונן גם לאחר הגעת שוטרים למקום. מעשיו של הנאשם פגעו אפוא בערכים החברתיים של ההגנה על ביטחונו, רכושו וקניינו של הפרט, כאשר חומרה נוספת נובעת מכך שהמעשים נעשו במסגרת מקום העבודה המשותף של הנאשם ושל המתלונן. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 4 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

11. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה את נסיבות הקולה - דהיינו גילו הצעיר של הנאשם, העדר ההרשעות הקודמות וההודאה ונטילת האחריות - אך גם את ההיבטים השליליים העולים מתסקיר שירות המבחן ובמיוחד החשש כי אם הנאשם שוב ייקלע למצבי קונפליקט הוא עלול לחזור ולהתנהג באופן פסול. מכל מקום, בשורה התחתונה עתרה ב"כ המאשימה להשתתפות עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר מותנה, פיצויים למתלונן בסך של 15,000 ₪ וקנס כספי.

12. ב"כ הנאשם, מצידו, חזר ועתר לביטול ההרשעה, תוך הדגשת גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות - כעשרים שנה בלבד - רקעו הנורמטיבי ושאיפתו לעבוד כנהג הסעות. לעניין האירוע מושא כתב האישום המתוקן הדגיש הסניגור כי המתלונן התגרה-למעשה בנאשם, ועל כן אף נחקר באזהרה במשטרה. הנאשם אמנם פעל באירוע באופן שגוי והוא מתנצל על כך, אך בסופו של דבר הפנה את זעמו וכעסו כלפי רכוש בלבד ולא פגע באיש. יתר על כן, המתלונן פוצה על נזקי רכבו על ידי חברת הביטוח, שלה עילת שיפוי כלפי הנאשם. בהקשר זה הוסיף הסניגור והדגיש כי המאשימה לא טרחה להביא ראיות לעניין הנזק שנגרם למתלונן - להבדיל מלרכבו - ולכן אין בסיס לעתירתה להשתתפות פיצויים בסכום כה גבוה.

13. עוד עמד הסניגור על הפגיעה שנגרמה לנאשם עקב האירוע: הנאשם נעצר לתקופה של חמישה ימים, שהיתה טראומטית מבחינתו, ולאחר מכן גם לא קיבל את שכרו וזכויותיו למשך שלושה חודשים - בסך כולל של 30,000 ₪ - אשר עדיין מעוכבים. בנסיבות אלה, ובהתחשב



ברקעו הנורמטיבי של הנאשם וברצונו להשתקם, ניתן אפוא לשיטת הסניגור לומר בבטחה שהנאשם לא יחזור על מעשיו. לרקע זה עתר הסניגור ליתן לנאשם סיכוי לשיקום וכאמור לבטל את הרשעתו ולהקל עמו.

14. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני מצטער על מה שהיה. העבר הזה עושה לי בעיה בחיים. אני רוצה לעזור לאבא שלי"** (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 20).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

15. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

16. לעניין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. בנוסף, בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב כאמור גם בנסיבות הספציפיות שבהן בוצעו העבירות, כאשר בענייננו מדובר באיומים ברף שאינו חמור, אך בגרימת נזק חמור לרכבו של המתלונן ולכלי העבודה, והכל באתר עבודה ובמהלך יום העבודה. ב"כ הצדדים לא הפנו לפסיקה, שאמנם בעבירות דומות עניינה במקרים רבים במקרי אלימות במשפחה, בהם יש מימד חומרה נוסף. עם זאת, לעניין מדיניות הענישה הנהוגה ניתן ללמוד מעפ"ג (מחוזי מרכז) 24838-10-22 **חפ"י נ' מדינת ישראל** (22.01.2023) (ראו המתחם שנקבע לגבי ת"פ 33366-09-21 (בלבד), ומת"פ 58916-11-22 (שלום נתניה) **מדינת ישראל נ' פלוני** (30.09.2024), שם הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוצב על מאסר בפועל קצר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

17. במכלול הנסיבות אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 45 ימי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

ה. סוגיית ההרשעה:

18. כלל הדין הוא כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית - לרבות על יסוד הודאת הנאשם - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא אפשרות חריגה, השמורה למקרים המיוחדים ויוצאי הדופן בהם מתקיימים שני התנאים המצטברים, אשר נקבעו בזמנו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997), דהיינו: **ראשית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **שנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

19. בפרשה דנא, על פני הדברים **התנאי הראשון** שנקבע כאמור בהלכת **כתב**, אינו מתקיים, שכן מכתב רשות הרישוי אינו מלמד כי התיק דנא הוא המכשול לבקשת הנאשם לקבלת רישיון ציבורי, אלא רק אחד הגורמים לכך. לא למותר גם להעיר, בהקשר לתנאי זה, כי בפני שירות המבחן ציין הנאשם שהוא עובד כיום כנהג הסעות וגם בהודעתו של מנהל העבודה - שהוגשה



על ידי ב"כ הנאשם במסגרת ס/1 - צוין כי הנאשם, בנוסף על עבודתו כמפעיל, עבד שם כנהג הסעות; כך שכלל לא ברור מה הנפקות המעשית של סוגיית ההרשעה.

20. אשר לתנאי השני, אף לגביו ספק אם הוא מתקיים, שכן מדובר במקרה של השתוללות חמורה באתר עבודה, שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם בגינה עומד כאמור על מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות; ומכאן שהעתירה לביטול ההרשעה אינה במקומה. עוד יוטעם כאן, כי גם תסקיר שירות המבחן אינו ממליץ על אי הרשעה, לרקע הערכת שירות המבחן כי נדרשת במקרה זה ענישה הרתעתית ומציבת גבולות אשר תמחיש לנאשם את חומרת מעשיו.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

21. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

22. אשר לנאשם שלפניי, על פני הדברים מדובר בנאשם שיש לגזור את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. מדובר כאמור בנאשם צעיר, שהיה צעיר אף יותר בעת ביצוע העבירות. בנוסף, מדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות שנטל אחריות על מעשיו, לרבות בדברו האחרון לעונש בבית המשפט. עוד יש לציין, בהקשר זה, את תמיכתו הכלכלית של הנאשם במשפחתו.

ז. סוף דבר:

23. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 45 ימי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 04.07.2024.

על הנאשם להתייבב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 15.12.2024 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בדרך של עבודות שירות, עבירה מהעבירות בהן



הורשע.

(ג) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 2, בסך של 2,000 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.01.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ה, 07 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.